

Picea pungens 'Koster'

Wysokość	10 - 15 m
Szerokość	3-5m
Korona	narrow pyramidal, dark, dense crown
Kora i gałęzie	bark greyish black, scaled, twigs glossy orange-brown
Liście	stiff, pointy needles, silvery blue, 2 - 3 cm, evergreen
Kwiaty	unremarkable
Owoce	hanging, cylindrical cones, 4 - 10 cm long
Kolce/ciernie	None
Toksyczność	Zwykle nie jest toksyczne dla ludzi, większych psów czy zwierząt hodowlanych.
Rodzaj gleby	nutrient-rich, moisture-retentive, preferably not too acidic
Wilgotność podłoża	Dobrze znosi suche podłoże
Wymagania stanowiskowe	Nie toleruje utwardzonej nawierzchni
odporność na mróz	4 (-34,4 do -28,9 °C)
Odporność na wiatr	moderate
Odporność na inne	odporny na mróz (strefa mrozoodporności 1-6)
Drzewo wybierane przez faunę	odporny na mróz (strefa mrozoodporności 1-6), drzewo będące źródłem pokarmu dla ptaków
Zastosowanie	donice na drzewa, ogrody dachowe, tereny przemysłowe
Shape	drzewo wysokopienne, iglak soliterowy
Pochodzenie	A. Koster, Boskoop, Netherlands, 1880

Stara odmiana *Picea pungens* o charakterystycznym niebiesko-szarym kolorze igieł. Kolor igieł jest mniej intensywny niż u nowszej odmiany 'Hoopsii'. Tworzy szerokie, piramidalne drzewo o mniej lub bardziej poziomym, zwartym pokroju. Dorasta do 10-15 m wysokości i około 5 m szerokości. W młodym wieku często bez ciągłej głowy wymagającej podpory. W późniejszym okresie życia rośnie równomiernie. Pień jest szarobrązowy do później czarnoszarego i głęboko łuskowaty. Nieowłosione gałązki są pomarańczowo-brązowe. Uderzający jest srebrzystoniebieski kolor gęsto rozmieszczonych igieł, które są sztywne i bardzo kolczaste. Długie, cylindryczne szyszki są początkowo zielone, ale w miarę dojrzewania stają się żółto-brązowe. Ma niewielkie wymagania glebowe i wymaga słonecznego stanowiska. Toleruje suszę bardziej niż inne świerki.